

Sbírka zákonů

Československé socialistické republiky

Částka 59

Vydána dne 10. října 1960

Cena 80 haléřů

OBSAH:

143. Vyhláška ministra výstavby, kterou se u některých staveb přenáší pravomoc stavebních úřadů na orgány ministerstva národní obrany
144. Vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství o provozování pomocné a přidružené výroby v jednotných zemědělských družstvech a o jejich vzájemné spolupráci
145. Vyhláška ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 119/1959 Ú. l., o dodávkách samovazačových motouzů, o výdeji provázkových povřísel, o vrácení použitých samovazačových motouzů a o jejich cenách
- Oznámení o vydání obecných právních předpisů

143

VYHLÁŠKA

ministra výstavby.

ze dne 16. září 1960,

**kteřou se u některých staveb přenáší pravomoc stavebních úřadů
na orgány ministerstva národní obrany**

Ministr výstavby v dohodě s ministrem národní obrany stanoví podle § 24 odst. 1. zákona č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, ve znění § 3 vládního nařízení č. 52/1960 Sb., o zrušení Státního výboru pro výstavbu:

§ 1

Pravomoc stavebních úřadů, s výjimkou pravomocí ve věcech vyvlastnění a náhrady za vyvlastnění (§§ 18 až 22 zákona č. 87/1958 Sb.), přenáší se na orgány ministerstva národní obrany u staveb ministerstva národní obrany, ministerstva dopravy — velitelství železničního vojska a Svazu pro spolupráci s armádou prováděných k účelům obrany státu, u staveb bytových na uzavřeném území vyhrazeném pro Československou lidovou armádu a u staveb bytových uvnitř uzavřených objektů a zařízení Československé lidové armády.*)

§ 2

(¹) Za stavby prováděné k účelům obrany státu se podle této vyhlášky považují:

- a) stavby [stavební práce] zařazené do plánu investiční výstavby ministerstva národní obrany

nebo ministerstva dopravy — velitelství železničního vojska, pokud nejde o stavby bytové a pokud nejde o účelové stavby (stavební práce) pro Svaz pro spolupráci s armádou nebo pro organizace podřízené ministerstvu národní obrany budované mimo uzavřené území vyhrazené pro Československou lidovou armádu a mimo její uzavřené objekty a zařízení,

- b) stavby [objekty] ve správě ministerstva národní obrany nebo ministerstva dopravy — velitelství železničního vojska, užívané vojenskými orgány, organizacemi podřízenými ministerstvu národní obrany nebo Svazem pro spolupráci s armádou,
- c) stavby [objekty] pronajaté ministerstvu národní obrany nebo ministerstvu dopravy — velitelství železničního vojska a užívané vojenskými orgány a organizacemi, podřízenými ministerstvu národní obrany,
- d) stavby [objekty] ve správě nebo v užívání Svazu pro spolupráci s armádou nebo organizací podřízených ministerstvu národní obrany, vybudované na uzavřeném území vyhrazeném pro Československou lidovou armádu a uvnitř jejich objektů a zařízení.

*) Působnost orgánů územního plánování zůstává nedotčena.

[²] Za uzavřené území vyhrazené pro Československou lidovou armádu se považuje území vojenských újezdů.

[³] Za uzavřené objekty a zařízení Československé lidové armády se považují stavby (objekty) a zařízení včetně pozemků v prostorech vyhrazených pro Československou lidovou armádu (např. kasárenské celky, střelnice, cvičiště, vyhrazené komunikace).

§ 3

[¹] Pravomoc stavebních úřadů vykonávají v rozsahu uvedeném v § 1 zásadně vojenské stavební úřady Krajských vojenských ubytovacích a stavebních správ (dále jen „KVUSS“). Ministerstvo národní obrany si však může u jmenovitě určených staveb vyhradit, že tuto pravomoc bude vykonávat samo nebo orgány jím určenými.

[²] Pravomoc stavebního úřadu vykonává:

a) Vojenský stavební úřad KVUSS Praha na území kraje Středočeského,

Vojenský stavební úřad KVUSS Plzeň na území kraje Západočeského,

Vojenský stavební úřad KVUSS Hradec Králové, se sídlem v Pardubicích na území kraje Východočeského,

Vojenský stavební úřad KVUSS Brno na území kraje Jihomoravského,

Vojenský stavební úřad KVUSS Bratislava na území kraje Západoslovenského,

b) Vojenský stavební úřad MěVUSS Praha na území hlavního města Prahy,

Vojenský stavební úřad KVUSS České Budějovice na území kraje Jihočeského,

Vojenský stavební úřad KVUSS Ústí nad Labem se sídlem v Litoměřicích na území kraje Severočeského,

Vojenský stavební úřad KVUSS Ostrava se sídlem v Olomouci na území kraje Severomoravského,

Vojenský stavební úřad KVUSS Banská Bystrica na území kraje Středoslovenského,

Vojenský stavební úřad KVUSS Košice na území kraje Východoslovenského.

[³] Vojenské stavební úřady uvedené v odstavci 2 písm. a) vykonávají kromě pravomoci na území příslušného kraje ještě pravomoc stavebního úřadu u staveb (stavebních prací) investiční povahy prováděných dodavatelským způsobem, a to až do vydání rozhodnutí o povolení k uvedení do trvalého provozu (užívání) v těchto krajích:

Vojenský stavební úřad KVUSS Praha na území hlavního města Prahy a kraje Severočeského,

Vojenský stavební úřad KVUSS Plzeň na území kraje Jihočeského,

Vojenský stavební úřad KVUSS Brno na území kraje Severomoravského,

Vojenský stavební úřad KVUSS Bratislava na území krajů Středoslovenského a Východoslovenského.

[⁴] Povolení k uvedení staveb do trvalého provozu (užívání) prováděné pro Svaz pro spolupráci s armádou vydávají v rozsahu své pravomoci orgány uvedené v odstavcích 2 a 3; u jiných staveb vydávají toto povolení orgány určené ministerstvem národní obrany.

§ 4

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne 1. října 1960.

Ministr:

Beran v. r.

144

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství

ze dne 26. září 1960

**o provozování pomocné a přidružené výroby v jednotných zemědělských družstvech
a o jejich vzájemné spolupráci**

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady a orgány podle §§ 14, 38 a 61 zákona č. 49/1959 Sb., o jednotných zemědělských družstvech:

Oddíl I

Pomocná a přidružená výroba**Účel a rozsah**

§ 1

[¹] V zájmu rozvoje zemědělské a lesní výroby, lepšího využití výrobních prostředků, kvalifikace pracovníků, využití vlastních a místních materiálových zdrojů a plného uplatnění práce členů, zejména v době vegetačního klidu, může jednotné zemědělské družstvo (dále jen „družstvo“) provozovat pomocnou a přidruženou výrobu. Tato činnost nesmí být zneužívána k soukromému podnikání a její provozování nesmí ohrožovat hlavní činnost družstva.

[²] Pomocnou výrobou se rozumí činnost, která umožňuje intenzivnější provádění zemědělské výroby, zejména zajišťováním její plynulosti, bezporuchovosti a životnosti výrobních prostředků družstva údržbou hospodářských strojů, vozidel, nářadí, prováděním kovářských, podkovářských, kolářských prací, oprav budov apod.

[³] Přidruženou výrobou se rozumí činnost směřující k plnému uplatnění práce družstevníků po celý rok a k využití místních zdrojů, při níž se zpracovávají produkty zemědělské výroby a jejich odpady, provádí těžba písku, šterku a kamene, vyrábějí některé druhy stavebních hmot aj.

§ 2

[¹] Družstvo nesmí provozovat činnost, jejíž provozování přísluší výhradně určitým podnikům nebo odvětvím národního hospodářství. Zpracování potravinářských surovin pro potřebu jiných spotřebitelů, než jsou družstevníci, nebo pro vlastní společná hospodářství družstev může být družstvem prováděno jen se souhlasem ministerstva potravinářského průmyslu. Při provozování jiné činnosti,

zejména přesahuje-li vlastní potřebu družstva, je družstvo povinno řídit se pokyny vydanými pro tuto činnost příslušným ústředním úřadem nebo orgánem.

[²] Rozhodne-li se družstvo provozovat pomocnou a přidruženou výrobu, je povinno uvést ve vlastních stanovách, kterou z těchto činností a v jakém rozsahu bude provozovat. Družstvo smí provozovat pomocnou a přidruženou výrobu pouze v rozsahu stanoveném v jeho vlastních stanovách.

Oddíl II

Vzájemná spolupráce družstev

§ 3

[¹] Družstva mohou spojovat své materiálové a finanční prostředky, jakož i práci svých členů k efektivnějšímu provádění hospodářské činnosti, která je v zájmu rozvoje jejich zemědělské výroby. Činí tak zejména ke společnému provozování pomocné a přidružené výroby a k provádění zemědělské investiční výstavby svépomocí. Vedoucí zásadou této společné hospodářské činnosti je soudružská spolupráce v zájmu rozvoje výrobních sil a vztahů v zemědělství a zvyšování životní úrovně družstevníků.

[²] Družstva mohou spolupracovat zejména:

- a) při zajišťování rozvoje rostlinné a živočišné výroby, hlavně při pastevním odchovu skotu v zájmu jeho ozdravení a lepšího využití pastvin, při výkrmu prasat, při líhnutí a chovu drůbeže,

v boji proti škůdcům a chorobám zemědělských plodin, při předcházení a potírání nemocí hospodářských zvířat;

- b) v přidružené výrobě, hlavně při zpracování produktů zemědělské výroby a jejich odpadů (sušení brambor a řepy, mísení krmiv, výroba proutěného, slaměného a rákosového zboží, solomitu z řepkové slámy a likusu z kukuřičných, slunečnicových a tabákových odpadů aj.),

při využívání místních surovinových zdrojů (těžba písku, šterku, kamene, cihlářské hlíny aj.),

při výrobě stavebních hmot (cementových výrobků, cihel, tvárnic, vápna aj.),

při opravách a údržbě mechanizačních zařízení, strojů, nářadí a budov,

při odborných opravách elektrických spotřebičů, strojů a odběrných zařízení (instalací) v objektech družstev,

při provádění svépomocné investiční výstavby;

c) při zřizování učňovských středisek a zvyšování odborné kvalifikace členů družstev a při zřizování společných sociálních a kulturních zařízení.

(³) Při uskutečňování družstevní spolupráce platí obdobně ustanovení § 2 odst. 1.

(⁴) Družstevní spolupráce může mít nižší nebo vyšší formu.

(⁵) Pro všechny druhy družstevní spolupráce platí zásada dobrovolnosti.

Nižší forma družstevní spolupráce

§ 4

(¹) Při nižší formě družstevní spolupráce jde o činnost na časově omezenou dobu, při níž nevzniká samostatný právní subjekt.

(²) Poskytne-li v rámci spolupráce jedno družstvo druhému nebo více družstevm k užívání své výrobní prostředky, běžné práce nebo služby, není třeba pro takovou spolupráci uzavírat písemnou smlouvu.

(³) Písemnou smlouvu o spolupráci uzavírají družstva v těch případech, kdy pro tuto činnost bude třeba opatřovat společné finanční prostředky a investice (pro pastevní odchov mladého dobytka, těžbu písku s časově omezenou dobou nebo s časově omezenou možností těžby apod.).

(⁴) Uzavírá-li se písemná smlouva o spolupráci, mohou družstva pověřit jedno ze zúčastněných družstev obstaráváním správy společných záležitostí.

(⁵) Písemná smlouva musí obsahovat:

- a) názvy družstev, která smlouvu uzavírají,
- b) předmět a rozsah činnosti, v níž družstva spolupracují,
- c) způsob a formy účasti družstev zúčastněných na družstevní spolupráci a na jejich výsledcích,
- d) dobu, na niž se smlouva uzavírá.

Podle povahy a rozsahu spolupráce smlouva může obsahovat ještě další ustanovení.

(⁶) Pro platnost písemné smlouvy o spolupráci družstev se vyžaduje její schválení členskou schůzí všech zúčastněných družstev. V případech běžné spolupráce může však členská schůze pověřit představenstvo družstva schvalováním smlouvy.

§ 5

(¹) Práce, jichž je třeba při společné činnosti družstev, vykonávají zásadně pracovníci družstev zúčastněných na smlouvě.

(²) Pracovníci družstev, kteří pracují na úkolech vyplývajících ze smlouvy o spolupráci, jsou odměňováni za provedení těchto prací vždy vlastním družstvem.

§ 6

Náklady vyplývající ze spolupráce uhrazují zúčastněná družstva materiálovými, pracovními a finančními příspěvky. Prostředky na úhradu nákladů, spojených se správou, řízením a provozem, popřípadě též i s nutnou investiční výstavbou, poskytují družstva způsobem stanoveným ve smlouvě o spolupráci.

Wyší forma družstevní spolupráce — společný družstevní podnik jednotných zemědělských družstev

§ 7

Účel

(¹) Vyší formou hospodářské spolupráce družstev je společný družstevní podnik jednotných zemědělských družstev (dále jen „podnik“), který mohou zřizovat družstva ke společnému provozování hospodářské činnosti většího rozsahu a trvalejšího rázu. Podnik je samostatnou socialistickou právnickou osobou a zapisuje se do podnikového rejstříku.

(²) Členy podniku mohou být též jiné socialistické organizace. Členem podniku nesmí být fyzická osoba.

(³) Ustanovení zákona č. 53/1954 Sb., o lido- vých družstvech a o družstevních organizacích, se na podniky nevztahují. Na podniky se nevztahuje ani zákon č. 69/1958 Sb., o hospodářských vztazích mezi socialistickými organizacemi.

§ 8

Smlouva o zřízení podniku

(¹) Ke zřízení podniku je třeba písemné smlouvy o jeho zřízení, schválené členskou schůzí každého zúčastněného družstva a jde-li o jinou socialistickou organizaci, schválené jejím nadřazeným orgánem. K platnosti usnesení členské schůze družstva, kterým se schvaluje uzavření smlouvy o zřízení podniku, přistoupení do podniku, zřízení nové činnosti, rozšíření, popřípadě zrušení některé z činností, se vyžaduje přítomností dvou třetin družstevníků.

(²) Smlouva o zřízení podniku musí obsahovat:

- a) názvy všech družstev, popřípadě jiných socialistických organizací, které smlouvu uzavírají,

- b) předmět a rozsah činnosti, k níž družstva, popřípadě jiné socialistické organizace zřizují podnik,
- c) název a sídlo podniku (§ 10),
- d) způsob řízení podniku (§§ 11 až 16),
- e) ustanovení o výši a způsobu poskytování základních podílů jednotlivými členy a o účelu i rozsahu jejich použití,
- f) způsob a formy účasti členů na činnosti podniku a na jeho výsledcích,
- g) práva a povinnosti členů podniku (§§ 17 a 18),
- h) ustanovení o hospodaření podniku (§§ 19 až 23).

(³) Podle povahy a velikosti podniku smlouva může obsahovat ještě další ustanovení.

§ 9

Vznik podniku

Podnik vzniká dnem schválení smlouvy o zřízení podniku příslušným národním výborem.

§ 10

Název a sídlo podniku

Název podniku musí být odvozen z činnosti podniku a musí obsahovat označení, že jde o společný družstevní podnik jednotlivých zemědělských družstev, a sídlo podniku.

Organizace a řízení podniku

§ 11

(¹) Nejvyšším orgánem podniku je sbor zástupců členů podniku (dále jen „sbor“). Dalšími orgány podniku jsou předseda a představenstvo jako řídicí orgány a revizní komise jako kontrolní orgán. Předsedovi jsou přímo podřízeni vedoucí provozních, technických i funkčních útvarů a účtárny.

(²) Funkční období orgánů podniku je dvouleté.

§ 12

Sbor zástupců

(¹) Zástupce družstva ve sboru a jeho náhradníka volí a odvolává členská schůze družstva. Zástupcem jiné socialistické organizace ve sboru je ředitel (vedoucí) nebo jím zmocněný zástupce.

(²) Sbor svolává jeho předseda podle potřeby, nejméně však jednou za tři měsíce, a to alespoň týden předem písemně s určením místa, času a pořadu jednání. Předseda je povinen svolávat sbor i tehdy, požádá-li o to alespoň jedna třetina zástupců všech členů nebo revizní komise.

(³) Sbor se může platně usnášet za účasti nejméně dvou třetin zástupců všech členů podniku. Nedostaví-li se ve stanovenou hodinu do řádně svolaného zasedání sboru nutná dvoutřetinová většina zástupců všech členů, je sbor oprávněn po uplynutí jedné hodiny usnášet se za přítomnosti nejméně poloviny zástupců všech členů podniku. K platnosti usnesení sboru je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných zástupců. Při hlasování přísluší každému členu sboru jeden hlas. Při rovnosti hlasů platí za přijatý návrh, pro nějž hlasoval předsedající.

(⁴) Sboru přísluší rozhodovat o všech závažných záležitostech podniku, zejména

- a) schvalovat organizační a provozní řád,
- b) schvalovat dlouhodobé plány a roční výrobní finanční plány,
- c) schvalovat roční účetní závěrku podniku, vyúčtování a finanční vypořádání se členy podniku,
- d) rozhodovat o použití zisku,
- e) schvalovat způsob úhrady případných ztrát,
- f) stanovit výši doplňkových podílů,
- g) schvalovat přijímání a vystoupení členů z podniku,
- h) volit ze svého středu předsedu, místopředsedu a ostatní členy představenstva a odvolávat je,
- ch) volit a odvolávat členy revizní komise podniku,
- i) projednávat a usnášet se o zprávě revizní komise.

(⁵) Předseda sboru je zároveň předsedou představenstva.

(⁶) Každý člen podniku vysílá jednoho zástupce do sboru. Zástupcem člena podniku nesmí být kulak ani jiný příslušník bývalé vykořisťovatelské třídy. V případě, že by počet zástupců činil méně než 12, vyšle každý člen podniku více, avšak stejný počet zástupců tak, aby sbor měl nejméně 12 členů.

(⁷) Funkce ve sboru je čestná a zástupcům hradí vysílající člen ušlé odměny (výdělek) a skutečné výlohy s výkonem funkce spojené.

§ 13

Představenstvo

(¹) Představenstvo má podle počtu členů podniku, včetně předsedy a místopředsedy 5 až 9 členů. Představenstvo řídí běžnou činnost podniku a rozhoduje ve všech záležitostech, které nejsou vyhrazeny jiným orgánům. Ve zvláště naléhavých případech může představenstvo rozhodnout i otázky, jejichž rozhodnutí je vyhrazeno sboru; o tomto rozhodnutí musí představenstvo informovat nejbližší zasedání sboru.

(²) Představenstvo se schází podle potřeby, nejméně však jednou za 14 dnů a svolává jej předseda. Představenstvo je schopno usnášení, je-li přítomna nadpoloviční většina jeho členů. Usnesení představenstva je platné, hlasuje-li pro ně nadpoloviční většina přítomných členů. Při rovnosti hlasů platí za přijatý návrh, pro nějž hlasoval předsedající.

(³) Představenstvu přísluší zejména:

- a) předkládat sboru k projednání návrh dlouhodobého plánu a ročního výrobně finančního plánu podniku ve lhůtách stanovených pro vypracování podnikových plánů;
- b) předkládat sboru k projednání a schválení roční účetní závěrku podniku;
- c) dbát na dodržování finanční a platební kázně a vedení přesné účetní evidence;
- d) předkládat sboru ke schválení plány investic a materiálně technického zásobování a zajišťovat plánované investice i přísun materiálu;
- e) dbát, aby byly dodržovány všechny provozní, bezpečnostní, požární, hygienické a zdravotní i ostatní předpisy;
- f) dbát o co nejúčelnější a nejehospodárnější využívání materiálových fondů a nepřipouštět vytváření nadměrných materiálových zásob, a v největší možné míře používat místních a vlastních materiálových zdrojů;
- g) zajišťovat zavádění průmyslových metod v největší možné míře;
- h) přijímat a propouštět zaměstnance podniku;
- ch) pečovat o zřizování učňovských středisek jak pro potřeby podniku, tak i pro potřeby členů podniku;
- i) pečovat o odbornou kvalifikaci všech pracovníků organizováním podnikových škol práce, výběrem a vysíláním nejlepších a nejschopnějších pracovníků do školení na kvalifikované pracovníky;
- j) dbát o rozvíjení socialistického soutěžení uvnitř podniku i s jinými podniky a zajišťovat jeho sledování a hodnocení;
- k) připravovat podklady k jednání sboru.

§ 14

Předseda

(¹) Předseda řídí každodenní činnost podniku a jedná jeho jménem.

(²) Předseda odpovídá za provádění usnesení sboru a představenstva, jakož i za dodržování finanční, smluvní i pracovní kázně podniku.

(³) Předseda zastupuje podnik před úřady, soudy a veřejností.

(⁴) Písemnosti, kterými se zakládají práva a povinnosti podniku, podepisuje předseda a jeden člen

představenstva. Běžné písemnosti finanční povahy podepisuje předseda s účetním a písemnosti technické povahy s technickým vedoucím pracovníkem podniku. Ostatní běžné písemnosti všeobecné povahy podepisuje předseda nebo místopředseda.

(⁵) Předseda svolává pravidelně pracovní porady s vedoucími pracovníky podniku a dbá, aby plnili své povinnosti.

(⁶) Předsedu zastupuje v jeho nepřítomnosti místopředseda.

§ 15

Revizní komise

(¹) Revizní komise je kontrolním orgánem podniku, nezávislým na jeho představenstvu a předsedovi; odpovídá pouze sboru. Revizní komise má 3 až 5 členů podle počtu členů podniku.

(²) Členem revizní komise nemohou být předseda, místopředseda a ostatní členové představenstva, ani zaměstnanci podniku. Členy revizní komise nemohou být ani osoby, které jsou mezi sebou a vůči předsedovi, místopředsedovi a ostatním členům představenstva v manželském nebo příbuzenském poměru do druhého stupně. Revizní komise si volí ze svého středu předsedu. Funkce předsedy a členů revizní komise je čestná.

(³) Revizní komise kontroluje a prověřuje veškerou, zejména výrobní, hospodářskou i finanční činnost podniku a jeho orgánů a za tím účelem provádí každé čtvrtletí kontrolu

- a) plnění výrobních úkolů ve všech úsecích činnosti,
- b) plnění ročních výrobně finančních plánů,
- c) pohledávek a závazků podniku,
- d) výplatních listin a dodržování výkonových norem,
- e) správnosti a dochvilnosti účetních dokladů a zápisů,
- f) stavu a pohybu jak vlastního, tak i jiného, zejména najatého majetku.

(⁴) Revizní komise kontroluje při každé revizi a prověřce zejména, zda orgány a pracovníci podniku dodržují při správě podniku zákony a jiné předpisy, usnesení sboru a zda dbají o ochranu podnikového majetku.

(⁵) O každé revizi nebo prověřce sepiše revizní komise stručný zápis, v němž uvede své zjištění.

(⁶) Zjistí-li revizní komise závady, projedná je s představenstvem. Neodstraní-li představenstvo nedostatky včas nebo nesouhlasí-li s opatřeními navrženými revizní komisí, je revizní komise povinna předložit zjištěné závady a návrhy sboru k rozhodnutí a předseda sboru je povinen neprodleně svolat sbor.

(⁷) Člen nebo kterýkoliv pracovník podniku má právo a povinnost obracet se na revizní komisi ve

všech nesrovnalostech, týkajících se podniku. Revizní komise je povinna každou stížnost týkající se podniku prošetřit a zjištěné závady projednat s představenstvem. Všechny orgány i pracovníci podniku jsou povinni předkládat revizní komisi požadované doklady a poskytovat vysvětlení a informace.

§ 16

[¹] K provádění výrobní činnosti používá podnik zásadně pracovníků členů podniku. Nemůže-li podnik získat pracovníky s odbornou kvalifikací z řad pracovníků členů podniku, může přijmout takové pracovníky do pracovního zaměstnaneckého poměru.

[²] Pracovníci, kteří jsou vysíláni členy na práci do podniku, zůstávají ve členském poměru družstva, popřípadě v pracovním zaměstnaneckém poměru organizace. Z podniku mohou být odvoláni a nahrazeni jinými pracovníky jak podnikem, tak i družstvem nebo ředitelem organizace po vzájemné dohodě mezi podnikem a družstvem nebo ředitelem organizace.

[³] Pracovníci členů podniku, kteří pracují v podniku, jsou odměňováni za práci družstvem nebo organizací, která je na tuto práci uvolňuje. Podnik vypočítává odměny podle platných norem a poukazuje je členům podniku.

[⁴] Členům představenstva a revizní komise při výkonu funkce přísluší náhrada nezbytných a prokazatelných výloh a náhrada ušlé odměny za práci. Úhrada se provádí na vrub podniku.

Práva a povinnosti členů podniku

§ 17

[¹] Členové podniku mají zejména tato práva:

- vysílat zástupce do sboru a zúčastnit se tak řízení podniku;
- zúčastnit se jednotlivých výrobních činností podniku v rozsahu stanoveném smlouvou;
- podílet se na odběru výrobků, služeb a prací podniku v rozsahu stanoveném smlouvou;
- podílet se na rozdělování případného zisku z hospodaření podniku (§ 22);
- žádat revizní komisi o provedení prošetření nedostatků ve správě, řízení a výrobě podniku.

[²] Členové podniku mají zejména tyto povinnosti:

- pečovat o to, aby podnik plnil úspěšně výrobní finanční plán;
- plnit úkoly vyplývající pro ně z usnesení sboru a představenstva podniku;
- plnit poctivě a čestně všechny závazky vyplývající z členství v podniku, zejména složit včas členské podíly;

d) přispívat k úhradě případných ztrát vykazovaných v ročních účetních výkazech podniku, jakož i k úhradě schodku zjištěného při zrušení podniku, nejvýše však vždy částkou nepřevyšující dvojnásobek členského podílu (§ 22 odst. 4).

§ 18

[¹] Členství v podniku zaniká vystoupením, vyloučením nebo zánikem člena.

[²] Člen podniku může ze závažných důvodů z podniku vystoupit po předchozí písemné výpovědi, jde-li o družstvo se schválením členské schůze, a jde-li o jinou socialistickou organizaci se souhlasem jejího nadřízeného orgánu.

[³] Člen může vystoupit z podniku k 31. prosinci s roční výpovědní lhůtou.

[⁴] Člen podniku může být vyloučen, neplní-li soustavně povinnosti vůči podniku. O vyloučení rozhoduje sbor na návrh představenstva. Představenstvo musí návrh na vyloučení projednat před předložením sboru s příslušným národním výborem a je povinno stanovisko tohoto orgánu sdělit sboru (§ 27). K rozhodnutí sboru vyžaduje se nejméně dvoutřetinová většina hlasů všech členů sboru.

[⁵] S vystoupivším nebo vyloučeným členem provede podnik majetkoprávní vypořádání nejpozději do tří měsíců po uplynutí výpovědní lhůty nebo vyloučení.

Hospodaření podniku

§ 19

[¹] Podnik hospodaří podle dlouhodobého plánu a ročního výrobně finančního plánu, schválených sborem.

[²] Roční výrobně finanční plán sestavuje podnik v souladu s úkoly státního plánu a v souladu s potřebami členů podniku.

[³] Plánovací, rozpočtový a účetní rok je shodný s kalendářním rokem.

[⁴] Podnik hospodaří podle zásad podnikového chozrasčotu.

§ 20

Členské podíly

[¹] Prostředky trvale potřebné pro plnění plánovaných úkolů získává podnik z členských podílů. Členský podíl obsahuje základní podíl, který je pro každého člena stejný, a doplňkový podíl, jehož výše se stanoví podle toho, v kolika výrobních odvětvích podniku a v jakém rozsahu bude na nich účasten. Výše základního podílu se stanoví ve smlouvě o vzniku podniku; výši doplňkového podílu stanoví sbor pro každé výrobní odvětví nebo jinou činnost samostatně a může ji podle potřeb podniku v průběhu jeho hospodaření měnit.

(²) Při založení a zahájení činnosti podniku musí být základní prostředky a trvale nutné oběžné prostředky zajištěny členskými podíly. Při rozvoji činnosti podniku a s tím souvisejícím rozšířením základních a oběžných prostředků nesmí krytí základních prostředků členskými podíly klesnout pod 50 %. Trvale nutné oběžné prostředky musí být plně kryty členskými podíly.

(³) Členské podíly skládají členové podniku ve formě základních nebo oběžných prostředků nutných pro výrobní činnost podniku nebo v penězích.*) Členský podíl lze splatit ve dvou stejných splátkách. První splátka je splatná při vzniku podniku nebo při vstupu nového člena do podniku, druhá ve lhůtě stanovené sborem, ne však delší jednoho roku ode dne vzniku podniku nebo vstupu nového člena do podniku. Při rozšíření dosavadní činnosti podniku nebo zavedení nové jeho činnosti splácí členové nový doplňkový podíl ve dvou stejných splátkách. První splátka je splatná do 1 měsíce po stanovení výše nového doplňkového podílu sborem a druhá ve lhůtě stanovené sborem, nejdéle však do jednoho roku po jeho stanovení.

§ 21

(¹) Pokud podnik převezme do užívání budovy, stavby, zařízení, dopravní prostředky a jiné základní výrobní prostředky od členů, stanoví představenstvo po projednání s jednotlivými členy náhradu za užívání těchto základních prostředků podle platných předpisů. Totéž platí, bude-li podnik provádět těžbu písků, kamene, hlíny apod. na pozemcích daných podniku jeho členy do užívání.

(²) Ke krytí nákladů hospodaření používá podnik tržeb za výrobky, práce a služby dodané nebo provedené pro členy, ve výjimečných případech i pro nečleny podniku.

(³) Členům podniku fakturuje podnik výrobky, práce a služby v průběhu roku v cenách stanovených na základě plánových kalkulací vlastních nákladů těchto výrobků, prací a služeb. Do těchto kalkulací zahrne si podnik i přiměřenou přírážku na rozšířenou reprodukci svých základních a oběžných prostředků. Koncem roku provede podnik vyúčtování se všemi členy na podkladě výsledných kalkulací skutečných vlastních nákladů výrobků, prací a služeb. Plánové kalkulace vlastních nákladů výrobků, prací a služeb jsou součástí ročního výrobně finančního plánu podniku.

(⁴) Nečlenům podniku fakturuje podnik výrobky, práce a služby v cenách stanovených krajským

národním výborem podle vyhlášek o plánování, tvorbě a kontrole cen.**)

§ 22

Fondy

(¹) Případný zisk podniku se použije k dotaci:

- a) fondu na investice,
- b) provozního fondu.

(²) Fond na investice se vytváří z

- a) dotací ze zisku podniku,
- b) úroků z investičního vkladu podniku,
- c) případných jiných zdrojů.

(³) Provozní fond se vytváří z dotací ze zisku podniku, popřípadě z jiných zdrojů a slouží k financování oběžných prostředků podniku. Provozní fond se snižuje koncem roku o případné ztráty odepsané na vrub tohoto fondu.

(⁴) Případná ztráta podniku se odepíše podle rozhodnutí sboru učiněného při schvalování roční účetní závěrky na vrub provozního fondu, a to nejvýše do zůstatku tohoto fondu. Nestačí-li fond plně k úhradě, rozdělí se zbytek k úhradě mezi členy podle výše jejich podílů (§ 17); nebude-li zbytek ztráty ani takto uhrazen, převede se neuhrazená částka k úhradě v příštím roce.

§ 23

(¹) Nestačí-li vlastní zdroje podniku pro financování jeho hospodářské činnosti, může podnik požádat Státní banku československou o poskytnutí úvěru na základě smlouvy podle zásad platných pro financování a úvěrování hospodářských organizací Státní bankou československou.

(²) Podnik je povinen vést přesně a dochvilně účetní evidenci a sestavovat výkazy o své činnosti v rozsahu stanoveném zvláštními předpisy.

Zrušení podniku

§ 24

(¹) Podnik může být zrušen rozhodnutím orgánu, který dal souhlas ke zřízení podniku, jestliže podnik porušuje hrubě povinnosti uložené mu smlouvou, právními předpisy, státním plánem rozvoje národního hospodářství nebo vyžaduje-li to obecný zájem.

*) Pokud organizace státního socialistického sektoru skládá členský podíl ve formě základních nebo oběžných prostředků, řídí se ustanoveními článků 24 a 25 vyhlášky č. 205/1958 Ú. l., kterou se provádí vládní nařízení o správě národního majetku.

**) Vyhláška státní plánovací komise č. 186/1959 Ú. l., o podrobnějším vymezení působnosti v oboru plánování, tvorby a kontroly cen, ve znění vyhlášky č. 229/1959 Ú. l., vyhláška Státní plánovací komise č. 187/1959 Ú. l., o metodice tvorby cen.

[2] V tomto případě provede se likvidace podniku: Po dobu likvidace užívá podnik svého názvu s dodatkem označujícím likvidaci.

[3] Orgán, který rozhodl o zrušení podniku, ustanoví likvidátora (likvidátory). Likvidátor (likvidátoři) může být kdykoliv odvolán. Je-li ustanoveno více likvidátorů, jednají společně jménem podniku a odpovídají rukou společnou a nerozdílnou za škodu, kterou způsobili podniku nebo jeho věřitelům porušením svých povinností. Po ustanovení likvidátora (likvidátorů) přestává působit volený orgán podniku. Likvidátor oznámí likvidaci podniku lidovému soudu k zápisu do podnikového rejstříku a Státní bance československé.

[4] Likvidátor sestaví ihned po ustanovení likvidační rozvahu podniku. Likvidátor je povinen zajistit řádné vedení účetní evidence podniku v likvidaci.

[5] Úkolem likvidátora je zejména dokončit jednání podniku, vyinkasovat všechny jeho pohledávky, zpeněžit jeho jmění a uspokojit věřitele podniku. Je-li likvidační bilance podniku ztrátová i po uplatnění úhradové povinnosti členů [§ 17 odst. 2 písm. d)], provede se uspokojení věřitelů takto:

Likvidátor uspokojí nejprve nároky na úhradu výdajů spojených s udržováním a správou majetkové podstaty podniku, včetně pohledávek z pracovního (učebního) poměru, daně a veřejné dávky, které se stanou splatnými za likvidačního řízení, nároky z právních úkonů likvidátora, nároky na splnění dvoustranných smluv, do kterých vstoupil likvidátor, a nároky z bezdůvodného obohacení podstaty. Mezi těmito pohledávkami má nárok na přednostní uspokojení pohledávka likvidátora na úhradu hotových výdajů. Po úplném uspokojení těchto pohledávek nezabezpečených právem na oddělené uspokojení uspokojí likvidátor ostatní nároky v tomto pořadí:

- a) pohledávky zaměstnanců podniku z pracovního (učebního) poměru za poslední 3 roky před rozhodnutím o likvidaci a pohledávky na úhradu osobních potřeb podle zákona,
- b) daně, veřejné dávky a pojistné nemocenského pojištění splatné v posledních 3 letech před rozhodnutím o likvidaci; dále pohledávky, jejichž splnění vyžaduje potřeba jednotného hospodářského plánu,
- c) pohledávky socialistických právnických osob,
- d) pohledávky ostatní.

Nebude-li možno uspokojit úplně nároky, které mají stejné pořadí, uspokojí se poměrně. Pohledávky pod písmenem c) a d) se uspokojí i tehdy, jestliže se stanou splatnými po rozhodnutí o likvidaci.

[6] Jméni zbylé po úhradě závazků vůči všem věřitelům podniku rozdělí se mezi členy podniku poměrně podle výše jejich členských podílů (§ 20 odst. 1). Družstva přidělí tyto částky do nedělitelného fondu.

[7] Po skončení likvidace podá likvidátor zprávu o výsledcích likvidace orgánu, který rozhodl o zrušení podniku, a předloží lidovému soudu návrh na výmaz podniku z podnikového rejstříku.

Oddíl III

Činnost národních výborů na úseku pomocné a přidružené výroby a družstevní spolupráce jednotlivých zemědělských družstev

§ 25

[1] Okresní národní výbory poskytují družstvům účinnou a všestrannou pomoc při volbě, zavádění i provozu pomocné a přidružené výroby.

[2] Okresní národní výbory dbají, aby družstva přistupovala k provozování jen takové pomocné a přidružené výroby, která bude mít přímý vliv na rozvoj zemědělské výroby a která bude vytvářet podmínky pro plné uplatnění práce družstevníků, zejména v době vegetačního klidu. Přitom povedou družstva k tomu, aby v první řadě prováděla údržbu vlastních strojů, nářadí a budov. Dále takovou činnost, která zemědělskou výrobu doplňuje, např. zpracovávání řepkové slámy, proutí, kukuřičných oklásků, těžbu a výrobu materiálů z vlastních a místních zdrojů. Teprve po vyčerpání těchto možností mohou družstva provozovat i jinou přidruženou výrobu, je-li národohospodářsky účelná. Všechny druhy pomocné a přidružené výroby musí být prováděny tak, aby nenarušovaly zemědělské práce, to znamená, že těžiště činnosti pomocné a přidružené výroby musí být v období vegetačního klidu.

§ 26

[1] Národní výbory poskytují nebo zajišťují všestrannou pomoc při přípravných jednáních o ustavení, zavádění provozu a při vlastním provozu nižších i vyšších forem družstevní spolupráce.

[2] Národní výbory dbají, aby spolupráce družstev a jiných socialistických organizací se zaměřovala především na zpracování zemědělských výrobků, společný pastevní odchov dobytka, líhnutí a chov drůbeže, využívání místních materiálových a surovinových zdrojů hlavně k výrobě stavebních hmot, na provádění svépomocné investiční výstavby a k výrobě drobného zemědělského nářadí. Jiné druhy spolupráce mohou provozovat družstva a jiné socialistické organizace jen, vyžadují-li to naléhavě nebo zvláštní místní poměry.

[3] Národní výbory dbají, aby družstva zaváděla vyšší formy družstevní spolupráce jen tehdy, jde-li o činnost trvalejšího rázu, která vyžaduje větších výrobních a investičních nákladů a je-li národohospodářsky účelná.

[4] Okresní národní výbory schvalují dlouhodobé plány a roční výrobně finanční plány podniků (§ 19).

§ 27

[¹] K platnosti smlouvy nebo její změny o způsobech družstevní spolupráce (§§ 4 a 8) je třeba schválení okresního národního výboru; jde-li o družstva a jiné socialistické organizace se sídlem v různých okresech téhož kraje nebo se sídlem v různých krajích, je třeba schválení toho okresního národního výboru, v jehož obvodu bude sídlo družstva, pověřeného obstaráváním výkonu správy a řízením společných záležitostí nebo sídlo společného družstevního podniku, a to po vyjádření příslušných okresních a místních národních výborů. Okresní národní výbory dbají, aby ke zřizování podniků, jejichž členy budou družstva nebo organizace z různých okresů a krajů, docházelo jen ve výjimečných, zvláštními místními poměry odůvodněných případech.

[²] Okresní národní výbory nesmí schválit smlouvu o družstevní spolupráci, která by byla na újmu rozvoje zemědělské výroby zúčastněných družstev.

[³] Provozování činnosti, která vyžaduje odborníků-specialistů v pomocné a přidružené výrobě nebo v družstevní spolupráci, mohou příslušné národní výbory povolovat, jsou-li pro takovou činnost zajištění odborní pracovníci, především z řad pracovníků členů podniku.

§ 28

Tato vyhláška nabývá účinnosti ode dne vyhlášení.

Ministr:

Štrougal v. r.

145

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství, lesního a vodního hospodářství

ze dne 26. září 1960,

**kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 119/1959 Ú. l.,
o dodávkách samovazačových motouzů, o výdeji provázkových povřísel,
o vrácení použitých samovazačových motouzů a o jejich cenách**

Ministerstvo zemědělství, lesního a vodního hospodářství stanoví v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady podle § 1 zákona č. 80/1948 Sb., kterým se ministr zemědělství zmocňuje k opatřením v zemědělské výrobě, a podle § 10 odst. 2 vládního nařízení č. 60/1959 Sb., o působnosti v oboru plánování, tvorby a kontroly cen:

Čl. I

Vyhláška ministerstva zemědělství a lesního hospodářství č. 119/1959 Ú. l. se mění a doplňuje takto:

Ustanovení § 6 odst. 1 zní:

„(1) K zajištění výroby samovazačových motouzů, popřípadě dalších výrobků, jsou zemědělské zá-

vody, které při výmlatu nepoužívají automatických mláticích souprav, povinny odevzdat ihned po výmlatu, nejpozději však do 31. ledna příštího roku netříděné zbytky použitých samovazačových motouzů v množství nejméně 40% váhy motouzů vydaných pro žně běžného roku, a to místním sběrnám nebo místním sběračům národního podniku Sběrné suroviny, pověřeným jejich sběrem. Ve váze odevzdaných zbytků nesmí být více než 3% slámy a jiných příměsků.“

Čl. II

Tato vyhláška nabyvá účinnosti ode dne vyhlášení.

Ministr:

Štrougal v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Ministr zdravotnictví vydal

1. Výnos j. zn. PM 6110 - 31. 3. 1960

o mzdových podmínkách dělníků zaměstnaných v podnicích průmyslové činnosti ministerstva zdravotnictví.

2. Výnos j. zn. PM 6110 - 31. 3. 1960

o prémiování dělníků v podnicích průmyslové činnosti ministerstva zdravotnictví.

3. Výnos j. zn. PM 6110 - 31. 3. 1960

o mzdových podmínkách dělníků zaměstnaných v závodní elektrárně, n. p. Biotika.

Uvedené předpisy nabyly účinnosti ode dne 1. ledna 1960 a je možno do nich nahlédnout u vedení všech národních podniků průmyslové činnosti ministerstva zdravotnictví. Pro tyto podniky pozbyla zároveň platnosti vyhláška ministerstva zdravotnictví č. 94/1954 Ú. l., o mzdových podmínkách dělníků zaměstnaných v národních podnicích v oboru působnosti ministerstva zdravotnictví.